

POSLEDNÍ CHVÍLE LIDSTVA

Na Velký pátek 22. dubna 2011 se v Divadle Komedie uskuteční česká premiéra projektu inspirovaného protiválečným dramatem Karla Krause POSLEDNÍ CHVÍLE LIDSTVA. V rámci jednoho večera zde bude uveden inscenační triptych režisérů Kathariny Schmitt, Thomase Zielinského a Alexandra Riemenschneidera. Po inscenacích analyzujících stav současné kultury, aktuální sociální témata, rozpad manželství i celkové zhroucení lidské osobnosti se bude Divadlo Komedie v posledních chvílích Rakouské sezóny zabývat násilnou i s násilím konfrontovanou společností – a utilitárním zobrazováním války v médiích.

„Nemít myšlenku a umět ji vyjádřit – na tom se pozná žurnalistika.“ Karl Kraus

Vídeňský intelektuál českého původu, Karl Kraus, psal tento „šílený kankán lidské blbosti a surovosti“ jako bezprostřední reakci na první světovou válku. Tu vnímal mimo jiné jako mocenskou a mediální hru, která je výnosným předmětem globálního byznysu. Současně se snažil upozornit i na to, jak se jazyk zaprodává válce a degeneruje na úroveň politických hesel a novinových frází. Z autentických výroků a citátů z dobového tisku pak stvořil rozsáhlé dílo plné černého humoru, v jehož scénické adaptaci se představí Jiří Černý, Marek Daniel, Stanislav Majer, Gabriela Míčová, Martin Pechlát, Jiří Štrébl a Ivana Uhlířová; v I. části hraje na bicí Vít Blažek.

Režiséři jednotlivých částí projektu se zaměřují nejen na roli médií při vzniku a průběhu válečných událostí, ale reflektují například i postoje diváků, kteří válku zejména jejich prostřednictvím sledují.

Katharina Schmitt se při inscenování první části triptychu zabývala mj. i ženským pohledem na válku: *„Zajímá mě stav před válkou, začínající napětí. Snažila jsem se najít stylizaci, divadelní jazyk, který toto tematizuje. Velkou inspirací mi proto byly záznamy spartakiád a filmy Leni Riefenstahlové, dvorní filmařky Adolfa Hitlera. Společně s choreografkou Ioanou Monou Popovicí jsme pracovaly na fyzickém projevu herců. Zabývali jsme se také projevy totalitních systémů a jejich fungováním – přitažlivostí hrůzostrašného.“*

Thomas Zielinski jako režisér druhé části projektu vidí paralelu mezi Krausovým dílem a Coppolovým filmem *Apocalypse Now*: *„Zdánlivě nesouvisející krátké příběhy, výkřiky duše, pokřivené vnímání, opojení, válka a násilí – neuvěřitelné, silné obrazy, které mi dodnes nejdou z hlavy. Válečná euforie je na vrcholu a stroj jede na plné obrátky, zákopy potřebují každý den novou potravu a na domácí frontě se musí stále udržovat dobrá nálada. Propaganda a novinářské lži, revue a lehce stravitelná zábava – lidé se konec konců chtějí bavit. The show must go on!“*

Večer uzavírá volná interpretace posledních částí Krausova díla německého režiséra Alexandra Riemenschneidera: *„Na tomto projektu mě přitahuje koncept zadaný divadlem. Spolu s dalšími dvěma režiséry tvoříme triptych, propracováváme se postupně Krausovým obrovským dílem, můžeme se navzájem inspirovat a nechat si naši práci druhými okomentovat. Text je tak obsáhlý, monstrózní a přece tak přesný, že ho sám jeho autor označil za ‚nehratelný‘. Láká mě tuto výzvu přijmout a dokázat opak. To, co mě na tomto textu fascinuje, je vytrvalá snaha ukázat mnohohlasost lidstva a také to, čeho je – v dobrém i ve zlém – schopné. A řečeno s Krausem: Je to stejný rozum, který vymyslel knedlík i leteckou bombu.“*

Tiskové zprávy a fotografie v tiskové kvalitě najdete od pátku 22. dubna 2011 na adrese: www.prakomdiv.cz/Media.aspx.

Činnost PKD v Divadle Komedie podporuje hlavní město Praha příspěvkem ve výši 13 613 000,- Kč.

Mediálními partnery divadla jsou: Radio 1, kulturní týdeník A2, Respekt, divadlo.cz, kamvpraze.cz a pragueout.cz.

18. března 2011

KONTAKT

Lenka Studenková
Pražské komorní divadlo s.r.o.
mobil: 603 371 067
e-mail: l.studenkova@prakomdiv.cz
www.prakomdiv.cz

DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE K INSCENACI

Karl Kraus: POSLEDNÍ CHVÍLE LIDSTVA

překlad: Hanuš Karlach

úprava: Viktorie Knotková

režie: Katharina Schmitt, Thomas Zielinski, Alexander Riemenschneider

dramaturgie: Viktorie Knotková, Vojtěch Bárta

scéna: Andrej Ďurik

kostýmy: Zuzana Přidalová

hudba: Vladimír Franz

výtvarná spolupráce III. část: Rimma Starodubzeva

pohybová spolupráce I. část: Ioana Mona Popovici

asistentka režie: Theresa Welge

korepetice II. část: Michaela Polášková

hrají: Jiří Černý, Marek Daniel, Stanislav Majer, Gabriela Míčová, Martin Pechlát, Jiří Štrébl, Ivana Uhlířová a Vít Blažek (bicí I. část)

1. premiéra: 22. dubna 2011 ve 20.00 v Divadle Komedie

2. premiéra: 26. dubna 2011 v 19.00 v Divadle Komedie

nejbližší reprizy: 1., 5., 9. května 2011 vždy v 19.30 v Divadle Komedie

Po druhé premiéře v úterý 26. dubna se uskuteční ve foyer divadla první z *Dialogů o Posledních chvílích lidstva*. Hosty setkání budou tentokrát Mgr. Radovan Haluzík, sociální antropolog zabývající se válečnými konflikty a antropologií divočiny, a kaplan Pavel Ruml, účastník vojenských misí české armády v zahraničí.

KARL KRAUS

28. dubna 1874, Jičín – 12. června 1936, Vídeň

„Každý stát vede válku proti vlastní kultuře. Místo aby ji vedl proti vlastní ne kultuře.“

Karl Kraus vyrůstal v židovské rodině jičínského majitele papírny. V roce 1877 se rodina přestěhovala do Vídně, kde Kraus studoval práva, filozofii a německou literaturu. Působil jako herec, divadelní režisér a později i jako novinář. Od roku 1899 vydával vlastní noviny *Die Fackel (Pochodeň)*, ve kterých pranýřoval pokrytectví, korupci, měšťáckou morálku, nacionalismus, pangermanismus i psychoanalýzu. V prvním období měl Kraus řadu externích příspěvatelů z řady uměleckých profesí, ale od roku 1911 publikoval v *Pochodni* už pouze svoje vlastní články. Celkem vyšlo 922 sešitů o více než 20 000 stranách. Vedle žurnalistiky se Karl Kraus věnoval i esejistice. Přednesl na 700 veřejných přednášek obohacených o vlastní koncepci divadla poezie; pořádal přednášková turné – u nás se s nimi seznámili diváci např. v Praze, Brně, Ostravě či Teplicích. Také mu patří klíčová úloha v duchovních dějinách předválečné Vídně, posedlé tématy jako prostituce, volná láska, kriminalita, promiskuita, homosexualita, umělec a společnost: to vše se Krausovi, nesmiřitelnému bojovníku proti mravní pruderii, stalo námětem pro jeho tvorbu. Kromě dramatu *Poslední chvíle lidstva* je jeho dalším významným dílem *Třetí Valpuržina noc* reagující na nástup fašismu a s ním spojené násilí. Karl Kraus zemřel v roce 1936 ve Vídni na srdeční embolii.

"Je vsutku hluboce pochopitelné rozčarování epochy, která nikdy nebyla schopna prožitku a vůbec ne představy toho, co prožívala, a kterou nelze otřást ani předtím, než se zhroutí. O trestu má ponětí tak málo jako o spáchaném skutku. Přesto takové nebo onaké naprosté přiznání viny, že náležíme k tomuhle lidstvu, dojísta bude někde vítáno a někdy i užitečné."

REŽISÉŘI JEDNOTLIVÝCH ČÁSTÍ

Katharina Schmitt

německá režisérka a úspěšná autorka divadelních her vystudovala režii na DAMU, v současné době spolupracuje s předními českými i německými divadelními scénami – např. s divadly Thalia Theater v Hamburku (pro které právě napsala novou hru) nebo Deutsches Theater v Berlíně, které v roce 2010 uvedlo její hru *SAM*. S Divadlem Komedie spolupracovala poprvé v roce 2007, kdy zde inscenovala text Händla Klause *Temně lákavý svět*.

Thomas Zielinski

český režisér, který vyrůstal v Německu. Vystudoval DAMU, v současné době učí na Akademii múzických umění v Ludwigsburgu. Již několik let spolupracuje s režisérem Lukem Percevalem a renomovanými scénami v Mnichově, Praze a Antwerpách. V Divadle Komédie inscenoval v rámci Německé sezóny 2009/2010 text Oliver Bukowského *Hosté*.

Alexander Riemenschneider

mladý německý režisér, který již během svého studia v Hamburku získal pozvání mnoha evropských divadelních festivalů. Od roku 2009 úspěšně inscenuje na předních německých scénách (například v hamburském Schauspielhausu, v Deutsches Theater Berlin nebo v městských divadlech v Bonnu a Oldenburgu. Za inscenaci *O myších a lidech* (Deutsches Schauspielhaus in Hamburg 2009) byl nominován na německou divadelní cenu FAUST.